

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.702.420/2025/13.

A felperes: ETIAM Kft. (6726 Szeged, Vellay Imre utca 39.)

A felperes képviselője: dr. Potocsár Enikő ügyvéd (7625 Pécs, Nap utca 18.)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: Uherné dr. Laczi Orsolya kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.183/16/2025. számú végzés jogszerűségének vizsgálata

í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2025. május 27. napján kelt D.183/16/2025. számú végzését megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 440.000 (négy száznegyvenezer) forint perköltséget.

A 30.000 (harmincezer) forint feljegyzett eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló Semmelweis Egyetem – mint ajánlatkérő (a továbbiakban: ajánlatkérő) – a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást folytatott le „Asztaligép csere” tárgyában. Az ajánlati felhívás 2024. június 26-án került közzétételre (EKR000760302024).
- [2] Az ajánlatkérő az első eljárást lezáró döntést tartalmazó összegezést 2024. október 14-én hozta meg, melyben az eljárás nyerteseként a felperest jelölte meg.
- [3] A perben nem álló másik ajánlattevő, a Freedom-Tech Informatika Kft. 2024. november 7-én jogorvoslati eljárást kezdeményezett a fenti döntéssel szemben. Az alperes a D.715/22/2024. számú határozatában megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdését, mert a nyertesnek hirdetett felperes ajánlata a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelen volt, ezért megsemmisítette az első eljárást lezáró döntést és az azt követően meghozott valamennyi ajánlatkérői döntést. A felperes az alperes határozatát keresettel támadta. A Fővárosi Törvényszék a 103.K.700.851/2025/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [4] Az ajánlatkérő folytatta a közbeszerzési eljárást, és 2025. február 13-án új eljárást lezáró döntést tartalmazó összegezést töltött fel az EKR-be, mely szerint a felperes ajánlata a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelen, a közbeszerzési eljárás nyertese a Freedom-Tech Informatika Kft. (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő).
- [5] Az ajánlatkérő 2025. február 19-én betekintést engedett a felperes részére a kért iratokba: az érdekelt üzleti titkot nem tartalmazó ajánlatába és annak hiánypótlásaiba. A felperes

megtekintette a referenciát igazoló iratokat, a műszaki ajánlat iratait, ideértve a komponensek iratait és a termékleírást is.

- [6] A felperes 2025. február 24-én előzetes vitarendezés kérelmet nyújtott be, melyben a nyertes ajánlattevő ajánlatának érvényességét több okból is vitatta. Az ajánlatkérő 2025. február 26-án az előzetes vitarendezési kérelem 3. pontja (PC ház megfelelése) és a 4. pontja (belső hangszórók és hűtő) vonatkozásában felvilágosítást kért a nyertes ajánlattevőtől. A nyertes ajánlattevő 2025. március 3-án benyújtotta felvilágosítását. Az ajánlatkérő 2025. március 5-én elutasította a felperes előzetes vitarendezési kérelmét. A döntésében ismertette a nyertes ajánlattevő válaszát a PC ház megfelelése, valamint a belső hangszórók és hűtő vonatkozásában.
- [7] A felperes 2025. március 7-én újabb iratbetekintési kérelmet terjesztett elő az ajánlatkérőnél az általa kezdeményezett előzetes vitarendezés során a nyertes ajánlattevő által benyújtott összes dokumentumra vonatkozóan. Az ajánlatkérő a felperes iratbetekintési kérelmére nem reagált, ezért a felperes 2025. március 13-án újabb előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be. Az ajánlatkérő a 2025. március 14-én megküldött válaszában elutasította a felperes előzetes vitarendezési kérelmét, valamint az iratbetekintési kérelmét is, mivel az a Kbt. 45. § (1) bekezdése szerinti határidőn túl került benyújtásra.
- [8] A felperes 2025. március 20-án jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alperesnél, amely egy kérelmi elemből állt, abban a betekintés jogszerűtlen megtagadását támadta. Kérelmében előadta, hogy a tárgyi eljárásban sérelmezte, hogy az ő ajánlatát nem a nyertes ajánlattevő ajánlatával egyenszilárdságúan bírálta el az ajánlatkérő. Őt az eljárásban megkülönböztették, vele másként járt el az ajánlatkérő, mint a nyertes ajánlattevő esetében. Joga van a megkülönböztetés mentes értékeléshez, a versenysemleges, a verseny tisztaságát garantáló bírálathoz, a jóhiszemű és tisztességes eljárási joggyakorlás biztosításához, továbbá ahhoz, hogy egy átlátható, nyilvános eljárásban vegyen részt. Joga van mindezen jogai jogorvoslat keretében történő érvényesítéséhez. Álláspontja szerint a betekintés elutasítása/megtagadása jogsértő a Kbt. 45. § (1) bekezdésére tekintettel a Kbt. 2. § (1)-(2) és (3) bekezdése megsértése okán, a D.227/23/2021. számú döntésben kifejtettek alapján. A jelen esetben olyan – a Kbt. által nem szabályozott – speciális helyzet állt elő, hogy az iratbetekintésre eredetileg nyitva álló határidő leteltét követően – az iratbetekintést követő előzetes vitarendezési eljárásban – az iratbetekintéssel érintett, az általa eredetileg megtekinteni kívánt adatokat/iratokat adta meg/csatolta be felvilágosítás adás keretében a nyertes ajánlattevő, azaz utólagosan pótolta azokat az iratokat, amit jogszerű értékelési eljárás mellett az ajánlatkérőnek már korábban, azaz az összegezést megelőzően be kellett volna tőle kérnie, így az iratbetekintés azokra is kiterjedhetett volna. A Kbt. abból indul ki, hogy az összegezésig az értékelés során minden irat különböző hiánypótlások keretében bekérésre kerül, de nyitva hagyta a vitarendezés keretében történő utólagos hiánypótlást. Ez az utólagos hiánypótlás azonban már szükségszerűen az értékelés és az összegezés utáni, sőt szükségszerűen a Kbt. 45. §. szerinti 5 napos határidőn túli is. Ezen iratok, illetve adatok tekintetében azonban kifejezett tételesjogi szabályozás hiányában elveszne a betekintés lehetősége, ha az ajánlatkérő álláspontját fogadnánk el. A jogalkotó célja a nyilvánosság biztosítása során azonban biztosan nem lehetett ez. Az ajánlatkérői álláspont a közbeszerzési eljárás nyilvánosságát és így az átláthatóságát hiúsítja meg. Az Alaptörvény 28. cikkére és a Kbt. 2. § (7) bekezdés második mondatára figyelemmel kell megvizsgálni az iratbetekintéssel kapcsolatos Kbt. rendelkezések célját. Nem lehet eltekinteni attól a tényről, hogy az előzetes vitarendezési eljárás keretein belül felvilágosítást adott, iratokat csatolt a nyertes ajánlattevő, melyek az ajánlata érvényessége megítéléséhez – „jogsértés orvoslásához” – szükségesek voltak. Ez egy olyan jelentős, új – és az ajánlatkérő előzetes vitarendezési eljárásban orvosolt mulasztására visszavezethető – körülménynek minősül, hogy a nyilvánosság és átláthatóság alapelve, és az iratbetekintés jogintézménye

törvényi rendeltetésére figyelemmel az ajánlatkérő nem tagadhatta volna meg tőle az iratbetekintést.

Az általa benyújtott iratbetekintési kérelmeket nem lehet egymástól elkülönülten kezelni. A Kbt. 45. § (1) bekezdése szerinti határidőben nyújtotta be az első iratbetekintési kérelmet, amely kiterjedt a későbbi felvilágosítás kéréssel érintett dokumentumokra is. Az ajánlatkérő akkor járt volna el jogszerűen, ha újabb kérelem előterjesztése nélkül, számára az első iratbetekintési kérelemben foglaltakra tekintettel, az időközben benyújtott felvilágosítás adásra új időpont megjelölésével, lényegében folytatólagosan, további iratbetekintést engedélyez.

Mindezek alapján a felperes kérte a Kbt. 165. § (2) bekezdés *d)* pontja alapján a jogsértés megtörténtének megállapítását, és a (3) bekezdés *a)* pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazását, azaz mivel a közbeszerzési eljárás még nem fejeződött be, az alperes hívja fel az ajánlatkérőt arra, hogy számára a betekintést biztosítsa; valamint azon jogsértés megállapítását, hogy az ajánlatkérő a betekintési kérelme teljesítése megtagadásával megsértette a Kbt. 45. § (1) bekezdésére tekintettel a Kbt. 2. § (1)-(2) és (3) bekezdését; továbbá az ajánlatkérő marasztalását a jogorvoslati eljárás költségeiben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 126. § (2) bekezdése *b)* pontja alapján. Kérte az „érvénytelenítő és az eljárást lezáró döntés megsemmisítését” is.

Az alperes végzése

- [9] Az alperes a 2025. május 27-én kelt D.183/16/2025. számú végzésével a jogorvoslati eljárást – az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján – megszüntette.
- [10] Indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy hiányzó ajánlati dokumentumok, mégpedig nagy mennyiségű dokumentumok megtekintésétől zárta el őt az ajánlatkérő. Ezzel szemben sem a felperes, sem az ajánlatkérő nem állapított meg hiányt a nyertes ajánlattevő ajánlatában. Az ajánlatkérő a Kbt. 80. § (4) bekezdés alkalmazásával mindössze tisztázó kérdéseket tett fel, a valós ajánlati tartalom megerősítésére hívta fel lényegében a nyertes ajánlattevőt a felvilágosításkérés keretében. A felperesi előzetes vitarendezési kérelemben felsorolt számos kifogás közül csak annak töredékére, mindössze 2 kérdésre kért választ az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevőtől. Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszában teljeskörűen, minden részletre kiterjedően, a nyertes ajánlattevő válaszában – a nyilvánosság előtt is idézhető – tartalmát ismertette.
- [11] A jogorvoslati kérelem kizárólag az iratbetekintés elmulasztásával kapcsolatosan kérte jogsértés megállapítását, semmilyen módon nem támadta a közbeszerzési eljárást lezáró döntést, az ajánlatkérői bírálatot, sem a nyertes ajánlattevő ajánlata érvényességét. Ezzel szemben a felperes indítványa nem pusztán arra irányult, hogy kötelezze az ajánlatkérőt a II. iratbetekintés biztosítására, hanem egyúttal kérte az eljárást lezáró döntés, ezen belül is – vélhetően a felperesi – ajánlat érvénytelenségét megállapító döntés és a nyertes ajánlattevői ajánlat érvényességét megállapító döntés megsemmisítését. A bírálat eredményével és az eljárást lezáró döntéssel kapcsolatos indítványok azonban nem állnak adekvát oksági kapcsolatban a jogorvoslati kérelem tartalmával. Abban az esetben sem lehetne alapos reménye e döntések megsemmisítésére a felperesnek, ha adott esetben a kérelem érdemi elbírálására kerülne sor, és bizonyítást nyerne az ajánlatkérői jogsértés.
- [12] A jelen ügyben releváns körülmény az, hogy a felperes érvénytelen ajánlatot nyújtott be, mely tény a D.715/22/2024. számú határozatában megállapított, és azt az ajánlatkérő a módosított összegezésben is rögzítette. Szerződéskötésre tehát e közbeszerzési eljárásban nincs lehetősége. A felperesnek tehát végsősoron egyetlen reménye lehet, ha sikerül azt elérnie, hogy az érvényesnek nyilvánított ajánlatot benyújtó, nyertes ajánlattevő ajánlatát utólag

érvénytelenné nyilvánítják, és ezzel a közbeszerzési eljárás eredménytelenné válik, az ajánlatkérő beszerzési igénye meghiúsul.

- [13] Az ügyfélképességét a felperes arra építette, hogy az ajánlatkérő az azonos mérce szerinti bírálatot akarja számonkérni, és a II. iratbetekintés lehetőségének elutasításával a felperest megfosztotta attól, hogy jogorvoslatot kezdeményezhessen a nyertes ajánlattevői ajánlat bírálatának jogszerűsége ellen. A felperes nem volt elzárva a jogorvoslat kezdeményezésének lehetőségétől, figyelemmel arra, hogy a nyertes ajánlattevő szakmai ajánlatát teljeskörűen megismerhette, a további nyertes ajánlattevői tájékoztatás tartalmát az ajánlatkérő kellő részletességgel, korrekt módon ismertette. A közvetlen jog- vagy érdeksérelem kétséges amiatt is, hogy a felperes nem terjesztett elő jogorvoslati kérelmet a nyertes ajánlattevő ajánlatának érvényességével kapcsolatos döntés ellen. Nem vitásan, a Kbt. 162. § (1) bekezdése alapján a felperesnek lehetősége lett volna a jogorvoslati jogai érvényesítésének feltételeként megjelölt nyertes ajánlattevői nyilatkozat megtekintésére, amely az általa elszenvedett jog- vagy érdeksérelem orvosolhatta volna. Ebben az esetben ugyanakkor már okafogyottá vált volna a jogorvoslati kérelem, szükségtelen lett volna az ajánlatkérőt kötelezni az irat bemutatására, és haladéktalanul, időhúzás nélkül előállhatott volna a felperes által várt tényhelyzet.
- [14] Az iratbetekintés lehetőségére a 2025. április 15-én kelt D.183/4/2025. számú a jogorvoslati eljárást megindító végzésében külön is tájékoztatta a felperest, aki azonban nem élt az iratbetekintés lehetőségével. Sem a jogorvoslati kérelmében, sem később, a jogorvoslati eljárás során nem kérte az alperestől a dokumentum bemutatását.
- [15] A felperesnek tehát nem sikerült igazolnia a közvetlen jog- vagy érdeksérelmét, az ügyfélképessége nem áll fenn.

A kereset és a védírat

- [16] A felperes a végzést keresettel támadta, melyben elsődlegesen a végzés megváltoztatásával a jogorvoslati kérelmében foglalt jogsértések megállapítását kérte, másodlagosan a végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését. Perköltséget igényelt, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján 440.000 forintban számította fel. Megbízási szerződést csatolt.
- [17] Érvelése szerint az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a*) pontja alkalmazásának jogszerűen nem volt helye, mert annak nem álltak fenn a feltételei, továbbá a végzés a visszautasításra hivatkozó utaló jogszabályhelyet sem jelöli meg.
- [18] Az ajánlatkérő nem az ügyfélképesség hiánya miatt nem biztosította számára a betekintést a közbeszerzési eljárás során, hanem más okból. A kialakult jogvitában már a jogorvoslati eljárási szakban felhozott új kifogás volt az ügyfélképesség hiánya. Az, hogy az ajánlatkérő az ajánlatát érvénytelenítette, nem járhat azzal, hogy mindenfajta eljárási jogát elvonja tőle és innentől ne kellene érvényesülnie a Kbt. alapelveinek. Nem egy másik ajánlattevő ajánlatát támadta, hanem a saját eljárási jogait szerette volna gyakorolni, amelyek akkor is megilletik, ha egyébként az ajánlatát érvénytelenítik. Ezen Kbt-ben biztosított jogok függetlenek attól, hogy a közbeszerzési eljárást megnyerheti-e még vagy sem.
- [19] A végzés indokolásának alapproblémája, hogy nem képez egy logikai láncot, következtelen, csapongó. Az nem volt kérdés, hogy az eljárás során érvénytelen ajánlatot tett, még ha azt meg is támadta a Fővárosi Törvényszéken. A végzés az ügyfélképességi hivatkozását egyáltalán nem vizsgálta, nem értékelte, miközben a tényállásfelvétel során a 21. pontban rögzítette az általa hivatkozott ügyfélképességi jogalapot („az ő ajánlatát nem az érdekelt ajánlatával egyenszárdságúan bírálta el az ajánlatkérő, őt az eljárásban megkülönböztették, másként járt el vele az ajánlatkérő, mint az érdekelt esetében. A kérelmezőnek joga van a

megkülönböztetésmentes értékeléshez, a versenysemleges, a verseny tisztaságát garantáló bírálathoz, a jóhiszemű és tisztességes eljárási joggyakorlás biztosításához. A kérelmezőnek joga, hogy egy átlátható, nyilvános eljárásban vegyen részt, jogainak jogorvoslati eljárásban történő érvényesítése.”). E helyett teljesen más jogalapot és más körülményeket tartalmaz a végzés. Ezért a tényállás-tisztázás és az indokolás hiányos, a végzés sérti az Ákr. 62. §-át, a 81. § (1) bekezdését, a 6. § (1) bekezdését és a 2. § (1) bekezdését.

- [20] A végzésből nem derül ki, hogy miért ne lehetne az a jogos érdeke, hogy miközben az ő ajánlata szerinti számítógépházat méretp probléma miatt műszakilag meg nem felelőnek nyilvánította az ajánlatkérő és így az ajánlatát érvénytelenítette, addig a versenytársa azonos kategóriájú és paraméterű termékét nem; ezért ennek okát megismerhesse, a verseny tisztességéről meggyőződhesse, illetve a tisztességes versenyt ekkor is elvárhatja. Függetlenül attól, hogy megnyerheti-e vagy sem a tárgyi közbeszerzési eljárást, ahhoz joga van, hogy nyílt, tisztességes, átlátható versenyben vegyen részt.
- [21] Az általa hivatkozott alapokon az ügyfélképessége fennáll, ezért a jogorvoslati kérelmét érdemben kellett volna elbírálni.
- [22] Az alperes a jogorvoslati eljárás során nem orvosolhatja a megtörtént betekintési jogsértést azzal, hogy ő a saját eljárásában a betekintést utólagosan biztosítja. Nem a jogorvoslati eljárás során kell olyan helyzetbe kerülnie, mint amilyenben a közbeszerzési eljárás során biztosított betekintési jog gyakorolhatósága útján került volna. Valótlan állítás az, hogy teljeskörűen megismerhette a nyertes ajánlattevő ajánlatát. Csak az alperesi végzésből szerzett tudomást arról, hogy az alperes szerint a vitarendezési válasz a becsatolt iratokkal egyező, részletes tartalmú, mivel azt összehasonlítási alap hiányában megítélni nem tudta és most sem tudja. Továbbá nem az alperesnek kell megítélnie azt, hogy szerinte kellő részletezettségű-e a vitarendezési válaszbéli ismertetés, hanem a jogát gyakorolni kívánó felperesnek.
- [23] Az alperes a védiratában a végzésében foglaltak fenntartásával a kereset elutasítását kérte. Perköltséget igényelt, azonban annak összegét nem számított fel. Hivatkozása szerint az ügyben a tényállást teljeskörűen és megalapozottan állapította meg, a döntése jogszerű.

A törvényszék döntése és annak jogi indokai

- [24] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alapos.
- [25] A Fővárosi Törvényszék a közigazgatási jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése, valamint a Kbt. 169. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el tekintettel arra, hogy a felek nem kérték tárgyalás tartását és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [26] A végzés jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A törvényszék nem azonosított irányadó kúriai joggyakorlatot.
- [27] A törvényszék elsőként a felperes által hivatkozott eljárási jogszabálysértéseket vizsgálta, így azt, hogy az alperes megsértette-e a tényállás-tisztázási, illetve az indokolási kötelezettségét, valamint a jóhiszeműség és a jogszerűség elvét.
- [28] A Kbt. 145. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ákr. 3. §-a alapján a hatóság hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét.

Az Ákr. 62. § (1) bekezdése szerint, ha a döntéshozatalhoz nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le. A (2) bekezdés kimondja, hogy a hatósági eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. Nem használható fel bizonyítékként a hatóság által, jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték. A (3) bekezdés szerint a hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. A (4) bekezdés alapján a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli.

[29] A tényállás tisztázása a konkrét ügy jogilag releváns tényeinek, körülményeinek pontos megállapítását, feltárását jelenti. A hatóság csak a döntéshozatalhoz szükséges mértékben köteles a tényállást feltárni. A tényállástisztázás és a bizonyítás tehát azokra a tényekre terjed ki, amelyek az adott ügyre vonatkozó közigazgatási jogszabályok alkalmazásában jelentősek.

[30] A jelen per tárgyát képező közigazgatási eljárásban az alperesnek azt kellett vizsgálnia, hogy az ajánlatkérő jogszerűen utasította-e el a felperes iratbetekintési kérelmét elkészség miatt a Kbt. 45. § (1) bekezdése alapján. Tehát azoknak a releváns tényeknek a körét, amelyre az alperes tényállás-tisztázási kötelezettsége kiterjedt, a Kbt. 45. § (1) bekezdése jelölte ki. E körben minden tény az alperes rendelkezésére állt, a döntés alapjául szolgáló releváns tények nem hiányoztak, a felperes tulajdonképpen azok értékelésének a helyességét, illetve az értékelés elmaradását vitatta, amely az ügy érdemére tartozik. Az alperes tehát a releváns tényeket feltárta, mulasztás a tényállás tisztázása körében – a felperes által megjelölt okból – nem terheli.

[31] A Kbt. 145. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ákr. 81. § (1) bekezdése szerint a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.

A Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.055/2024/11. számú végzése [35] pontja szerint „az alperes az (...) indokolási kötelezettségének akkor tesz eleget, ha megállapítható, hogy a hatóság eljárása során milyen tényeket tárt fel, vett figyelembe vagy mellőzött és milyen jogszabályi rendelkezések mentén határozott. Mindez elsősorban a határozat formai és tartalmi kellékei meglétének ellenőrzését jelenti, (...). Mindebből az is következik, hogy nincs helye a határozat megalapozatlansága megállapításának, ha a releváns körben azonosítható, hogy az alperes mely tényekre alapította a döntését és a jogszabályok értelmezésével annak okszerű indokát adja.” Bár helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy az alperes végzésének indokolása következtelen és nem logikus, az indokolásának egészéből és annak egyes részeiből kitűnik az, hogy az alperes eljárása és döntése milyen tényeken és jogszabályokon alapul, ezért az alperes az Ákr. 81. § (1) bekezdését sem sértette meg. Az alperes az indokolási kötelezettségének eleget tett, az már az ügy érdemére tartozik, hogy a végzés indokolása megfelelő volt-e.

[32] A felperes a keresetében az ügyfélképessége jogalapja tekintetében az Ákr. 6. § (1) bekezdésében és a 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelveket is megsértett jogszabályhelyként tüntette fel. Az egységes bírói gyakorlat szerint azonban az alapelveknek hézagpótló szerepük van, kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában segítik az adott jogszabály helyes tartalmának megállapítását. Mindaddig, amíg a jogvita a tételes jogszabály alkalmazásával megoldható, úgy a döntést erre kell alapozni.

[33] A fentiek alapján a felperes által hivatkozott körben eljárási jogszabálysértés nem volt megállapítható.

- [34] Ezt követően a törvényszék az ügy érdemét vizsgálta.
- [35] A Kbt. 148. § (2) bekezdése szerint kérelmet nyújthat be az ajánlatkérő, az ajánlattevő, közös ajánlattétel esetén bármelyik ajánlattevő, a részvételre jelentkező, közös részvételi jelentkezés esetén bármelyik részvételre jelentkező vagy az egyéb érdekelt, akinek jogát vagy jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti. Az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívás, a közbeszerzési dokumentumok, illetve ezek módosításának jogsértő volta miatt kérelmet nyújthat be a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamara vagy érdek-képviselési szervezet is. (E bekezdésben foglaltak a továbbiakban együtt: kérelmező.)
- [36] A felperes a saját ajánlata érvénytelenségét, illetve a nyertes ajánlattevő ajánlatának az érvényességét a jogorvoslati kérelme tartalma szerint – és a keresetlevelében is megerősítve – nem támadta. A felperes az iratbetekintési kérelme elutasítását sérelmezte. Az alperesnek a jogorvoslati eljárásban tehát azt kellett volna vizsgálnia, hogy az ajánlatkérő jogszerűen utasította-e el a felperes iratbetekintési kérelmét a Kbt. 45. § (1) bekezdése alapján. Az iratbetekintési kérelem elutasításának jogszerűsége vitatása körében a felperesnek nyilvánvalóan volt ügyfélképessége, hiszen a közbeszerzési eljárásban ajánlattevőként részt vett, az iratbetekintési kérelmet ő nyújtotta be, és egy általa kezdeményezett előzetes vitarendezés során beérkezett iratok megtekintését kérte, az eljárási joga gyakorlása körében állította a jogsérelmet és a kérelmében megjelölte azon alapelveket, amelyekre hivatkozva az érdeksérelme fennáll. Az ajánlat érvényességének vitatására vonatkozó ügyfélképesség vizsgálatát az alperes tévesen vonta ebbe a körbe. Az érvényesség vonatkozásban a felperes ügyfélképessége értékelésének akkor lehet helye, ha a felperes a nyertes ajánlattevő ajánlatának az érvényességét, illetve az összegezést támadja egy esetleges jogorvoslati kérelemmel. Ezért az alperes az ügyfélképesség hiányát állítva nem szüntethette volna meg az eljárást.
- [37] Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy az alperes az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a*) pontjába ütközően szüntette meg a jogorvoslati eljárást az ügyfélképesség hiányára tekintettel. A bíróság ezért az alperes jogsértő végzését a Kp. 89. § (1) bekezdés *b*) pontja és a 92. § (1) bekezdés *c*) pontja alapján megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az alperes nem szüntetheti meg az eljárást az ügyfélképesség hiánya miatt, hanem érdemben kell döntenie a felperes iratbetekintési kérelme elbírálásának jogszerűségéről.
- [38] Arra a felmerült kérdésre, hogy egy ajánlatkérői jogsértés az alperes által a jogorvoslati eljárása során miként lenne orvosolható, válasz csak a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálását követően adható.
- [39] Az alperes pervesztes lett, ezért a törvényszék az alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének megtérítésére. A perköltség összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján a felperes által felszámított és igazolt összeggel egyezően határozta meg.
- [40] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 Ft tételes eljárási illeték az alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés *c*) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége folytán, a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [41] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2025. november 25.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. dr. Winklerné dr. NóvÉ Ildikó s.k. dr. Váczi Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró